

Ordføreren for Forslagsstillerne (J. Jensen [Aalborg Amts 1ste Valgkreds]): Jeg vil gerne gøre nogle faa Bemærkninger til de Udtalelser, som ere fremkomne saavel fra den højtærede Minister som ogsaa fra Medlemmer her i Salen, og jeg kan kun være glad over de Udtalelser, der fremkom fra ærede Medlemmer her i Salen, da de have været ret anerkendende, om der end er blevet gjort adskillige Indvendinger. Maa jeg først gøre en Bemærkning over for det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. Christensen), der kom ind paa en Omtale af de Trangsattester, der kræves. Jeg har en vis Tilbøjelighed til at komme helt bort fra disse Trangsattester, men det er af den anden Grund end den, det ærede Medlem nævnedes. Hvis jeg maatte opholde Tinget et Par Minutter mere, kunde jeg angive Grunden til, at jeg er tilbøjelig til at komme bort fra dem, og jeg skal gøre det med et Eksempel. Vi havde oppe i vor Kommune en Pige, som havde et uægte Barn — ja, jeg holder mig til de kendte Udtryk. Hun vilde indgive sin Begæring om at faa Bidraget inddrevet hos Barnefaderen og henvendte sig til mig som Sogneraadets Formand om en Trangsattest, som ogsaa skal medfølge efter den nugældende Lov. Jeg skrev og kunde med god Samvittighed skrive en Trangsattest. Bidraget blev søgt inddrevet, men Faderen kunde ikke betale det, og da det omsider blev konstateret, hvor Faderen var forsørgelsesberettiget, viste det sig, at det var i vor egen Kommune. Vi havde udredet Bidraget forskudsvis i Henhold til den Attest, vi selv havde givet for, at Moderen var ufornuende, og da det saa viste sig, at vi vare Forsørgelseskommunen, var der intet at gøre derved, da vi havde udbetalt Bidraget og ikke kunde faa det refunderet. Hvis det nu var blevet derved, havde der ikke været nogen Anledning til at komme med dette Eksempel, men saa blev vedkommende Moder gift med den Mand, hos hvem hun var Husholderske, da dette stod paa, og saa kom Manden, der havde Forsørgelsespligten over for det uægte Barn, paa Moderens Vegne, da næsten hele Aaret var udløbet, og vilde have Trangsattest for at faa Bidraget udbetalt. Jeg brugte som Regel altid uden videre at skrive en saadan Trangsattest, men i dette Tilfælde fandt jeg Anledning til først at spørge Sogneraadets øvrige Medlemmer og lagde derfor hans Anmodning til Side til næste Sogneraadsmøde. Jeg sagde da i dette: Der er kommet en Anmodning fra denne

Husmand om at faa en Trangsattest for Bidraget, jeg vil gøre opmærksom paa, at Følgen af, at vi skrive en saadan Trangsattest vil være, at vi selv komme til at betale det. Da Sandsynligheden var for, at Faderen lige saa lidt kunde betale dette Beløb nu som forrige Gang, vare Sogneraadets øvrige Medlemmer straks enige om, at han ikke skulde have Trangsattest — han sad saadan jævnt godt i det, skønt han ganske vist kun var Husmand — og Følgen var saa, at han ikke fik noget Bidrag, medmindre Faderen havde noget at betale med, hvad der ingen Sandsynlighed var for. Hvis nu vedkommende Barnefader ikke havde været forsørgelsesberettiget hos os, saa ville de ærede Medlemmer kunne tænke sig, at intet af Sogneraadets Medlemmer havde været betænkeligt ved at give en saadan Trangsattest, saa havde man sagt: hvorfor skulde vi ikke hjælpe den Mand til at faa de 40 Kr. aarlig? Paa denne Maade kan altsaa en Trangsattest bruges, og det var mest dette, der gjorde, at jeg mente, at man helst burde komme helt bort fra Trangsattesterne, men Forslagsstillerne have som sagt ikke ment, at dette kunde gaa an. Naar endelig det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds gav sig til at opregne alle de Skrivelser, hvorom der i Henhold til det foreliggende Forslag kunde blive Tale, navnlig hvis det var en Udbetaling mellem Kjøbenhavn og to andre Købstadkommuner, skal jeg der bemærke, at det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) er vist, at det efter den nugældende Lov kan blive mange flere, saa at der, selv om det skulde vise sig, at der kunde blive Brug for 21 Skrivelser, endda vilde være et Fremskridt fremfor det bestaaende. For Resten tror jeg, at han har faaet mange flere Skrivelser med, end der i Almindelighed er Grund til at regne med, jeg tror, at han har søgt at fremstille Forholdet paa den mest grelle Maade. Det kan godt være, at det er fuldstændig rigtigt, at disse Skrivelser virkelig skulle til, men saa længe man i det hele taget har en saadan Lov om, at Kommunerne have noget som helst med Betalingen af Alimentationsbidrag at gøre, vil man ikke undgaa en hel Masse af disse Skrivelser, men som Regel vil det jo dog ikke blive saa mange. Hvis f. Eks. Moderen begærer en Trangsattest, sker det jo, navnlig ude paa Landet, ved, at hun gaar hen og forlanger den. Jeg skal for øvrigt ikke opholde mig videre ved dette Spørgsmaal. Med Hensyn til det ærede Medlems Be-